

การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานศึกษาของผู้บริหาร
สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษจังหวัดเพชรบุรี

Operations to Prevent and Solve Drug Problems in Educational Institutions by
Administrators under the Office of Special Education Administration,

Phetchaburi Province

กัญชยวัฒน์ ไสยจิตต์¹

Kanchayawat saiyajit¹

นักวิชาการอิสระ¹

independent academic¹

E-mail: ¹Kanchayawat420@gmail.com

Retrieved 7-08-2024; Revised 29-08-2024; Accepted 30-08-2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานศึกษาของผู้บริหาร สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษจังหวัดเพชรบุรี (2) เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานศึกษาของผู้บริหาร สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษจังหวัดเพชรบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ และประสบการณ์ในการทำงาน รูปแบบการวิจัยเป็นเชิงปริมาณ ดำเนินการวิจัยโดยเก็บข้อมูลจากประชากรคือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้ปฏิบัติการสอนโรงเรียนในสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 170 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า (1) ผลการศึกษาการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานศึกษาของผู้บริหาร สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษจังหวัดเพชรบุรี โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด (2) ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานศึกษาของผู้บริหาร สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษจังหวัดเพชรบุรี โดยจำแนกตามเพศ โดยภาพรวมและรายด้านพบว่า เพศแตกต่างมีการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานศึกษาของผู้บริหาร แตกต่างและจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานโดยภาพรวมและรายด้าน พบว่าประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างมีการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานศึกษาของผู้บริหาร ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ป้องกัน แก้ไขปัญหา ยาเสพติด

Abstract

The purposes of this study were (1) to study the operations to prevent and solve drug problems in educational institutions by administrators; Under the Office of Special Education Administration, Phetchaburi Province (2) for comparison Operations to prevent and solve drug problems in educational institutions by administrators Under the Office of Special Education Administration, Phetchaburi Province Overall and on a side by side basis Classified by gender and work experience. The research format is quantitative. Conduct research by collecting data from the population. Educational institution administrators and teachers teaching at schools under the Office of Special Education Administration, Phetchaburi Province, totaling 170 people. The instrument used in the research was a questionnaire. Data were analyzed using Frequency distribution, percentage, mean, standard deviation The results of the research found that (1) the results of the study of the operations to prevent and solve drug problems in educational institutions by administrators Under the Office of Special Education Administration, Phetchaburi Province Overall and each aspect is at the highest level. (2) Results of comparing the operations to prevent and solve drug problems in educational institutions by administrators. Under the Office of Special Education Administration, Phetchaburi Province By gender Overall and each aspect It was found that administrators of different genders had different operations to prevent and solve drug problems in educational institutions and were classified according to overall and individual work experience. It was found that the work experiences were different and there was no difference in the operations to prevent and solve drug problems in educational institutions.

Keywords: Protect, solve problems, drugs

บทนำ

สถานการณ์ปัญหายาเสพติดในปัจจุบันยังคงรุนแรงและมีแนวโน้มแพร่ระบาดในประชากรกลุ่มต่าง ๆ โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนเป็นกลุ่มประชากรที่มีความเสี่ยงและมีโอกาสที่จะตกเป็นเหยื่อเข้าสู่วงจรของปัญหา ยาเสพติดเป็นอย่างมาก จากข้อมูลผู้เข้ารับการบำบัดรักษาเสพติดในปี 2566 เมื่อเทียบกับประชากรทั่วไป ในแต่ละช่วงอายุ ผู้เข้ารับการบำบัดรักษา 120,915 คน เป็นชาย 106,709 คน และหญิง 14,206 คนและหาก จำแนกอายุผู้เข้ารับการบำบัดยาเสพติดคือ ต่ำสุดอายุน้อยกว่า 12 ปี รองลงมาอายุระหว่าง 12-17 ปี ฉะนั้น เด็กและเยาวชนจึงเป็นกลุ่มเป้าหมายสำคัญในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด (Thai PBs , 2565) โดยสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดได้ทวีความรุนแรงขึ้นอย่างรวดเร็ว เพราะมีการผลิตยา

เสพติดทั้งภายในประเทศ และมีการลักลอบนำเข้ามาจากต่างประเทศมากมายหลายชนิด เช่น เฮโรอีน ยาบ้า ยาไอ เป็นต้น ถึงแม้เจ้าหน้าที่จะได้ปราบปรามจับกุมการค้ายาเสพติดอย่างเข้มงวดและจริงจังแต่ก็ไม่ทำให้การแพร่ระบาดของยาเสพติดลดลง แต่กลับทำให้ผู้ผลิตได้พัฒนายาเสพติดให้ออกฤทธิ์ได้แรงขึ้นและการตรวจพบสารเสพติดในตัวผู้เสพได้ยากขึ้น ทำให้เจ้าหน้าที่จับกุมได้ยากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ในการดำเนินการปราบปรามยาเสพติดยังมีเจ้าหน้าที่ของรัฐจำนวนไม่น้อยเข้าไปมีผลประโยชน์ และมีส่วนเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดเสียเอง ทำให้การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไม่สัมฤทธิ์ผล (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงยุติธรรม, 2564)

สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษจังหวัดเพชรบุรี เป็นหน่วยงานที่จัดการเรียนการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาถึงขั้นมัธยมศึกษา โดยดูแลนักเรียนในช่วงอายุ 7 - 18 ปี จึงเป็นกลุ่มประชากรที่มีความเสี่ยงและมีโอกาสเข้าสู่วงจรยาเสพติด จึงนับว่าเป็นกลุ่มเป้าหมายสำคัญในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษจังหวัดเพชรบุรี จึงได้ร่วมกับสถานศึกษาในสังกัด ดำเนินการจัดตั้งศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียน โดยได้ยึดแนวทางการดำเนินงานในการป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา 5 ด้านของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการดำเนินการในการคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียนในด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาต่อเนื่อง

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาของผู้บริหาร สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษจังหวัดเพชรบุรี เพื่อศึกษาการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาของผู้บริหาร สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษจังหวัดเพชรบุรี เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาของผู้บริหาร สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษจังหวัดเพชรบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามเพศและประสบการณ์ในการทำงาน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาของผู้บริหาร สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษจังหวัดเพชรบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาของผู้บริหาร สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษจังหวัดเพชรบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามเพศและประสบการณ์ในการทำงาน

การทบทวนวรรณกรรม

ปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหายาเสพติดในโรงเรียน

จากปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหายาเสพติดในโรงเรียน นักวิชาการต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วย ญัฐวุฒิ บุตรธนู (2564); กิตติวงศ์ สาสวด และปรีชา ดิลกวุฒิสิทธิ์ (2559) พบว่า ผลการสำรวจของสถาบันรามจิตติ ซึ่งสำรวจเกี่ยวกับพฤติกรรม เด็กและเยาวชน เพื่อติดตามสภาวะการณ์เด็กและเยาวชนรายจังหวัดทั่วประเทศ พบว่า

เยาวชน ส่วนใหญ่ที่อยู่ในช่วงอายุ 13-18 ปี มีพฤติกรรมเสี่ยงมากที่สุด ซึ่งสาเหตุสำคัญที่ทำให้ปัญหายาเสพติด ในสถานศึกษาแพร่ระบาดรุนแรงยิ่งขึ้น น่าจะมีสาเหตุจากสภาพแวดล้อมในชุมชนมีแหล่งซื้อขายยาเสพติด อย่างแพร่หลาย การได้รับแรงสนับสนุนจากสังคมเพื่อนที่ติดยาเสพติด สถานศึกษาขาดสถานที่ที่จะมาช่วยผ่อนคลายความเครียดให้กับนักเรียนจากตัวนักเรียน เป็นวัยที่อยากรู้อยากลอง

นโยบายและมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา

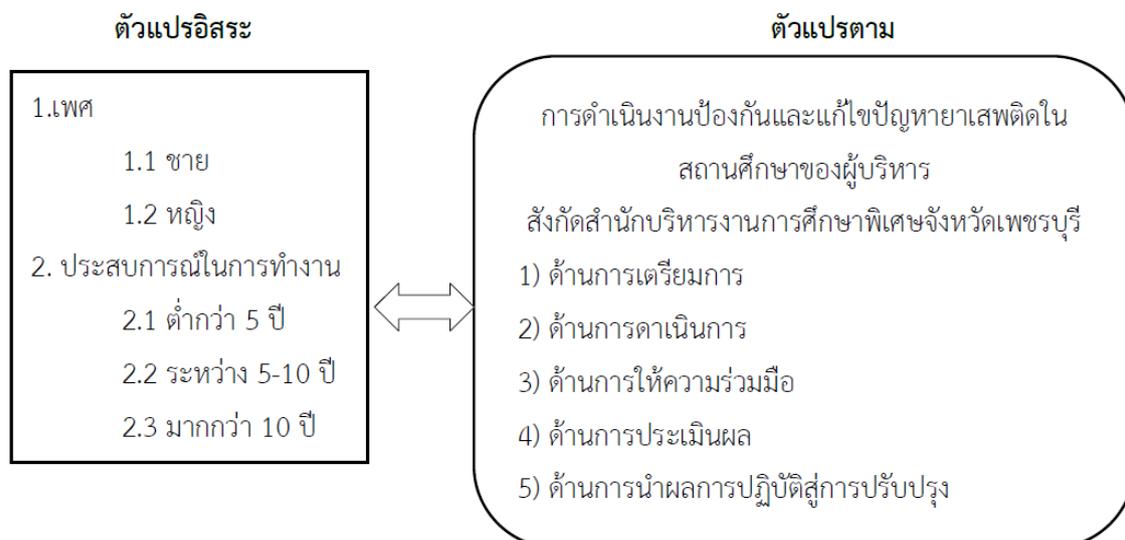
จากนโยบายและมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา นักวิชาการต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วย จุไรรัตน์ ดีเพชร (2562) พบว่านโยบายแก้ไขปัญหายาเสพติด คือแผนปฏิบัติการระดับชาติ ซึ่งเป็นแผนงานหลักเพื่อยุติยั้งปัญหายาเสพติด และมีการระดมความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการนำนโยบาย ด้านยาเสพติดไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจัง โดยปฏิบัติการพลังแผ่นดินร่วมกวาดล้างยาเสพติดรวมพลังไทยทั้ง ชาติ ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นนโยบายให้สถานศึกษาถือปฏิบัติ ที่สำคัญ ซึ่งดำเนินการอย่างจริงจังที่จะสร้าง กระบวนการทำงานการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดให้มีประสิทธิภาพในสถานศึกษาต่อไป

การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียน

จากการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียน นักวิชาการและหน่วยงาน ต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วย ญัฐวุฒิ บุตรธนู (2564) พบว่า การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียนกำหนดกรอบ ทิศทางในการดำเนินการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดเอาไว้ คือ เน้นการปลูกจิตสำนึกสร้างภูมิคุ้มกันยา เสพติดแก่กลุ่มนักเรียน การระดมการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายา เสพติดในสถานศึกษาจากพ่อแม่ การพัฒนาระบบการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดใน สถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยมีการกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามแนวคิดของ กระทรวงศึกษาธิการ ประกอบด้วย 5 ด้าน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากร

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้ปฏิบัติการสอน สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จังหวัดเพชรบุรี ปีการศึกษา 2566 รวม 170 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นลักษณะแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ประกอบด้วย สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งถามรายละเอียดเพศ ระดับการศึกษาสูงสุด ประสบการณ์ในการทำงาน ตำแหน่งหน้าที่ในปัจจุบันและขนาดของโรงเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสาพิศติดในสถานศึกษาของผู้บริหาร สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษจังหวัดเพชรบุรี มีลักษณะมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (rating scale) ของลิเคิร์ต (Likert) ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเพื่อประมวลและหาค่าทางสถิติโดยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์สภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามตัวแปรที่ทำการศึกษา ประกอบด้วย เพศและประสบการณ์ในการทำงาน วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสาพิศติดในสถานศึกษาของผู้บริหาร สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษจังหวัดเพชรบุรี โดยหาค่าเฉลี่ย (μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) นำไปแปลผลคะแนนเป็นช่วงคะแนนเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ระดับการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสาพิศติดในสถานศึกษาของผู้บริหารสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษจังหวัดเพชรบุรี พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้ปฏิบัติการสอนมีระดับความคิดเห็น ต่อการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสาพิศติดในสถานศึกษาของผู้บริหารสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษจังหวัดเพชรบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.76$, $\sigma = 0.16$)

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสาพิศติดในสถานศึกษาของผู้บริหาร สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษจังหวัดเพชรบุรี แยกตามเพศและประสบการณ์ในการทำงานซึ่งสามารถสรุปผลได้ดังต่อไปนี้

ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานศึกษาของผู้บริหารสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษจังหวัดเพชรบุรี พบว่าแตกต่างกัน การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานศึกษาของผู้บริหารสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษจังหวัดเพชรบุรี ภาพรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทุกด้านแตกต่างกัน ได้แก่ ด้านเตรียมการ ผู้บริหารสถานศึกษาได้ค่าเฉลี่ย คือ $\mu_1 = 4.80$ ครูผู้ปฏิบัติการสอนได้ค่าเฉลี่ยคือ $\mu_1 = 4.75$ ด้านการดำเนินการผู้บริหารสถานศึกษาได้ค่าเฉลี่ยคือ $\mu_1 = 4.84$ ครูผู้ปฏิบัติการสอนได้ค่าเฉลี่ยคือ $\mu_1 = 4.80$ ด้านการให้ความร่วมมือผู้บริหารสถานศึกษาได้ค่าเฉลี่ยคือ $\mu_1 = 4.87$ ครูผู้ปฏิบัติการสอนได้ค่าเฉลี่ยคือ $\mu_1 = 4.81$ ด้านการประเมินผลผู้บริหารสถานศึกษาได้ค่าเฉลี่ยคือ $\mu_1 = 4.76$ ครูผู้ปฏิบัติการสอนได้ค่าเฉลี่ยคือ $\mu_1 = 4.70$ ด้านการนำผลการปฏิบัติสู่การปรับปรุงผู้บริหารสถานศึกษาได้ค่าเฉลี่ยคือ $\mu_1 = 4.65$ ครูผู้ปฏิบัติการสอนได้ค่าเฉลี่ย คือ $\mu_1 = 4.66$ และพบว่า ภาพรวมผู้บริหารสถานศึกษาได้ค่าเฉลี่ยคือ $\mu_1 = 4.78$ ครูผู้ปฏิบัติการสอนได้ค่าเฉลี่ย คือ $\mu_1 = 4.75$

ผลการเปรียบเทียบด้วยค่าเฉลี่ย (μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) พบว่า ประสิทธิภาพในการทำงานแตกต่างกันการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานศึกษาของผู้บริหารสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษจังหวัดเพชรบุรี โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านเตรียมการ ไม่แตกต่างกัน ด้านการดำเนินการ ไม่แตกต่างกัน ด้านการให้ความร่วมมือ ไม่แตกต่างกันด้านการประเมินผล ไม่แตกต่างกัน ด้านการนำผลการปฏิบัติสู่การปรับปรุง ไม่แตกต่างกัน

การอภิปรายผล

จากผลการศึกษาการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานศึกษาของผู้บริหารสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษจังหวัดเพชรบุรี ผู้วิจัยอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาระดับการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานศึกษาของผู้บริหารสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษจังหวัดเพชรบุรี โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมากที่สุดทั้งนี้อาจเป็นเพราะเนื่องจากสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษจังหวัดเพชรบุรี มีนโยบายให้ศึกษานิเทศก์ทุกจังหวัดให้คำปรึกษาและให้ความรู้ การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานศึกษาทุกโรงเรียนในสังกัด ตามบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานต้นสังกัดอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง และการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานศึกษา เป็นหน้าที่ของสถานศึกษาทุกแห่งต้องดำเนินการให้เป็นไปตามสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกระทรวงยุติธรรม (2564) กำหนดไว้ว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด และมาตรา 47 การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดเป็นปัญหาที่ทุกภาคส่วนจะต้องให้ความร่วมมือกัน โดยเฉพาะสถานศึกษานับว่าเป็นหน่วยงานที่ต้องจัดการศึกษาให้กับเด็กและเยาวชนในช่วงวัยที่จัดว่าเป็นกลุ่มเสี่ยง จึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะประสบกับปัญหาเด็กหรือเยาวชนที่ติดสารเสพติด หรือมีสภาพแวดล้อมในชุมชนใกล้สถานศึกษาที่เป็นพื้นที่เสี่ยง ส่งผลต่อคุณภาพในการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องให้ความสำคัญกับปัญหาเสพติดมาเป็นอันดับต้น โดยแนวทางการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานศึกษาของผู้บริหาร สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษา

พิเศษจังหวัดเพชรบุรีอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมภาพร ลีภักดิ์ (2563) ซึ่งได้ศึกษาการประเมินโครงการสถานศึกษาสีขาว ปลอดภัย เสพติดและอบายมุข โรงเรียนอนุบาลเมืองอุทัยธานี ผลการวิจัยพบว่าการประเมินด้านบริบท ผลการประเมินด้านกระบวนการ มีอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับผลการวิจัย กัญญาณัฐ สันเต (2564) ได้ศึกษาเรื่องแนวทางการดำเนินการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหา เสพติดในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหา เสพติด ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหา เสพติดในสถานศึกษาของผู้บริหารสังกัดสำนักบริหารงาน การศึกษาพิเศษจังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามเพศและประสบการณ์ในการทำงาน ผู้วิจัยนำมาอภิปรายดังนี้

2.1 จำแนกเพศ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้ปฏิบัติการสอนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็น เกี่ยวกับการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหา เสพติดในสถานศึกษาของผู้บริหาร สังกัดสำนักบริหารงาน การศึกษาพิเศษจังหวัดเพชรบุรี โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านโยบายของสำนัก บริหารงานการศึกษาพิเศษจังหวัดเพชรบุรี มีนโยบายให้ความรู้ในเรื่องการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหา เสพติดในสถานศึกษาของผู้บริหารในทุกโรงเรียนในสังกัด ตามบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานต้นสังกัดตามที่ กฎกระทรวงกำหนด ทั้งผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้ปฏิบัติการสอนได้เข้ารับการพัฒนา การดำเนินงานป้องกัน และแก้ไขปัญหา เสพติดในสถานศึกษาของผู้บริหารไปพร้อม ๆ กัน จึงส่งผลให้ทั้งผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้ ปฏิบัติการสอนที่มีเพศต่างกันของโรงเรียนในสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษจังหวัดเพชรบุรี มีความ คิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหา เสพติดในสถานศึกษาของผู้บริหาร สังกัดสำนัก บริหารงานการศึกษาพิเศษจังหวัดเพชรบุรี โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ณิชพร สมบัติ (2562) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารจัดการป้องกันและแก้ไขปัญหา เสพติดในสถานศึกษาโรงเรียนชามแก่น นคร อำเภอมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามเพศ พบว่าโดยรวมแตกต่างกัน และสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ จุไรรัตน์ ดีเพชร (2562) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารจัดการป้องกันและการแก้ไขปัญหา เสพติดใน สถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดสระแก้ว จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกัน

2.2 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้ปฏิบัติการสอนที่มี ประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหา เสพติดใน สถานศึกษาของผู้บริหาร สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษจังหวัดเพชรบุรี ไม่แตกต่างกันทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้ปฏิบัติการสอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความรู้และความเข้าใจใน การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหา เสพติดในสถานศึกษาของผู้บริหาร เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เนื่องจาก ผู้บริหารสถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดได้ตระหนักและให้ความสำคัญกับการดำเนินงานป้องกันและแก้ไข ปัญหา เสพติดในสถานศึกษาของผู้บริหาร ให้เป็นไปตามสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยา เสพ ติด กระทรวงยุติธรรม (2564) กำหนดไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด และมาตรา 47 การป้องกันและแก้ไขปัญหา เสพติดเป็นปัญหา

ที่ทุกภาคส่วนจะต้องให้ความร่วมมือกัน โดยเฉพาะสถานศึกษานับว่าเป็นหน่วยงานที่ต้องจัดการศึกษาให้กับเด็กและเยาวชนในช่วงวัยที่จัดว่าเป็นกลุ่มเสี่ยงจึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะประสบกับปัญหาเด็กหรือเยาวชนที่ติดสารเสพติด หรือมีสภาพแวดล้อมในชุมชนใกล้สถานศึกษาที่เป็นพื้นที่เสี่ยง ส่งผลต่อคุณภาพในการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องให้ความสำคัญกับปัญหายาเสพติดมาเป็นอันดับต้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนด จึงส่งผลให้ทั้งผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้ปฏิบัติการสอน โรงเรียนในสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษจังหวัดเพชรบุรีที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาของผู้บริหาร สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษจังหวัดเพชรบุรี โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อรรถศาสตร์ ศรีชัย (2565) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของครูที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของสถานศึกษา สหวิทยาเขตเบญจสิริ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานพบว่าโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดิเรก บูรณ์เจริญ (2554) ได้ศึกษา

หัวข้อเรื่อง สภาพการดำเนินงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ด้านการปรับปรุงและพัฒนา มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

สรุป

สถานการณ์ปัญหายาเสพติดในปัจจุบันยังคงรุนแรงและมีแนวโน้มแพร่ระบาดในประชากรกลุ่มต่าง ๆ โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนเป็นกลุ่มประชากรที่มีความเสี่ยงและมีโอกาสที่จะตกเป็นเหยื่อเข้าสู่วงจรของปัญหายาเสพติดเป็นอย่างมาก ดังนั้นรัฐบาลจึงควรร่วมมือกับทุกภาคส่วนในการแก้ปัญหาและเอาชนะยาเสพติดโดยกำหนดนโยบายให้ปัญหายาเสพติดเป็นวาระแห่งชาติ และเป็นเรื่อง que ทุกภาคส่วนจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานเพื่อหาทางป้องกันและแก้ปัญหาร่วมกันนโยบายเอาชนะยาเสพติดของรัฐบาลสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษจังหวัดเพชรบุรี จึงนับว่าเป็นกลุ่มเป้าหมายสำคัญในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษจังหวัดเพชรบุรี จึงได้ร่วมกับสถานศึกษาในสังกัดดำเนินการจัดตั้งศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียน โดยได้ยึดแนวทางการดำเนินงานในการป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา 5 ด้านของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการดำเนินการในการคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียนในด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1) ด้านเตรียมการ ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีการวางแผนการดำเนินงาน การจัดวางตัว บุคคลในการดำเนินงานป้องกันยาเสพติด

2) ด้านการดำเนินการ ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีการปฏิบัติในการดำเนินการตามแผนในการดำเนินงานป้องกันยาเสพติด

3) ด้านการให้ความร่วมมือ ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีการปฏิบัติในการให้ความร่วมมือของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานป้องกันยาเสพติด

4) ด้านการประเมินผล ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีการปฏิบัติในการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานในการดำเนินงานป้องกันยาเสพติด

5) ด้านการนำผลการปฏิบัติสู่การปรับปรุง ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีการปฏิบัติในการนำผลการประเมินที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไขในการดำเนินงานป้องกันยาเสพติด

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษาปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการดำเนินงานในการป้องกันยาเสพติดของสถานศึกษา ต่อไป

2) ควรมีการศึกษาแนวทางในการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดด้านอื่น ๆ ที่ สอดคล้องกับการป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการ ดำเนินงานของผู้บริหารสถานศึกษาและครู ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงยุติธรรม. (2564). พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด. กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตอักษร.

กัญญาณัฐ สันเต. (2564). แนวทางพัฒนาการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ในสถานศึกษา

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. สาขาการบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, นครราชสีมา.

กิตติวงศ์ สาสวด และปรีชา ดิลกวุฒิสสิทธิ์. (2559). การพัฒนารูปแบบการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด

ในกลุ่มเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่เทศบาล อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา. วารสารชุมชนวิจัยและ

พัฒนาสังคม, 10(2), 116 – 124.

จุไรรัตน์ ดีเพชร. (2562). การดำเนินงานการป้องกันและการแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดสระแก้ว. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. สาขาการ

บริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี, จันทบุรี.

ณัฐพร สมบัติ. (2562). การบริหารจัดการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา โรงเรียนขามแก่น

นครอำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. สาขารัฐประศาสนศาสตร์

รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, ขอนแก่น.

ณัฐวุฒิ บุตรธนู. (2564). การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของสถานศึกษา

ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษามหาสารคาม เขต 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา

มหาบัณฑิต. สาขาการบริหารและพัฒนการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ,มหาสารคาม.

- ดิเรก บุรณ์เจริญ. (2554). *สภาพการดำเนินงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32. การค้นคว้าอิสระปริญญาโท. สาขาการบริหารการศึกษา คณะครุ ศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, บุรีรัมย์.*
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.*
- สมาพร ลีภัยรัตน์. (2563). *การประเมินโครงการสถานศึกษาสีขาว ปลอดภัยยาเสพติดและอบายมุข โรงเรียนอนุบาลเมืองอุทัยธานี. เข้าถึงได้จาก: <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/jsa-journal/article/download/240055/164281/831840>.*
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงยุติธรรม. (2564). *กฎหมายยาเสพติด. เข้าถึงได้จาก: <https://www.oncb.go.th/Pages/main.aspx>.*
- อรรถศาสตร์ ศรีชัย. (2565). *ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของสถานศึกษา สหวิทยาเขตเบญจสิริ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2. เข้าถึงได้จาก: <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/JLGISRRU/article/view/261393>.*
- Thai PBs. (2565). *ยาบ้าก็เมื่อดเท่ากับผู้เสพ เข้าบำบัดรักษา. เข้าถึงได้จาก: <https://www.thaipbs.or.th>.*